

ای ایران

ای خاکت سرچشمه‌ی هنر

پاینده مانی و جاودان

جان من فدای خاک پاک میهنم

دور از تو نیست، اندیشه‌ام

پاینده باد، خاک ایران ما

ای ایران، ای مرز پرگهر

دور از تو اندیشه‌ی بدان

ای دشمن، ارتوسنگ خارهای، من آهنم

مهر تو چون شد پیشه‌ام

در راه تو، کی ارزشی دارد این جان ما

بیت ۱

بیت ۲

بیت ۳

بیت ۴

بیت ۵

۱- ای ایران، ای سرزمین پر از گوهر و ارزش / ای سرزمینی که خاکت محلّ پیدایش همه‌ی هنرهاست / اندیشه‌ی دشمنان بداندیش، از تو دور باد / و پیوسته پایدار و جاوید بمانی / ای دشمن، اگر تو همانند سنگ خارا، سرسختی، من نیز، همانند آهن مقاومم / جان من فدای خاک پاک میهنم باد / از آن هنگام که عشق تو، کار اصلی من شده / هیچ فکری که مرا از اندیشه‌ی تو دور کند، ندارم / در راه جاودانگی تو، این جان ما هیچ ارزشی ندارد / خاک ایران ما همیشه پایدار باد.

خاک دشتت بهتر از زر است

برگو، بی مهر تو چون کنم؟

نور ایزدی همیشه رهنمای ماست

دور از تو نیست، اندیشه‌ام

پاینده باد، خاک ایران ما

۶ سنگ کوهت درّ و گوهر است

۷ مهرت از دل کی برون کنم؟

۸ تا گردش جهان و دور آسمان بپاست

۹ مهر تو چون شد پیشه‌ام

۱۰ در راه تو، کی ارزشی دارد این جان ما

۶ سنگ کوهت در و گوهر است

۷ مهرت از دل کی برون کنم؟

۸ تا گردش جهان و دور آسمان بپاست

۹ مهر تو چون شد پیشه‌ام

۱۰ در راه تو، کی ارزشی دارد این جان ما

خاک دشتت بهتر از زر است

برگو، بی مهر تو چون کنم؟

نور ایزدی همیشه رهنمای ماست

دور از تو نیست، اندیشه‌ام

پاینده باد، خاک ایران ما

۴ [ای ایران،] سنگ کوه تو همانند مروارید و جواهر است / و خاک دشت‌هایت از طلا ارزشمندتر است / هیچ‌گاه عشق تو را از دل بیرون نخواهم کرد / به من بگو که بدون عشق تو چگونه زندگی خواهم کرد؟ / تا زمانی که روزگار باقی است و آسمان به حرکت خود ادامه می‌دهد / و نور روشن‌گر خداوند، ما را به راه راست هدایت می‌کند، / از آن هنگام که عشق تو، کار اصلی من شده / هیچ فکری که مرا از اندیشه‌ی تو دور کند، ندارم / در راه جاودانگی تو، این جان ما هیچ ارزشی ندارد / خاک ایران ما همیشه پایدار باد.

۱۱ ایران، ای خرم بهشت من

۱۲ گر آتش بارد به پیکرم

۱۳ از آب و خاک و مهر تو سرشته شد دلم

۱۴ مهر تو چون شد پیشه‌ام

۱۵ در راه تو، کی ارزشی دارد این جان ما

روشن از تو سرنوشت من

جز مهرت در دل نیروم

مهرت از برون رود چه می‌شود دلم

دور از تو نیست، اندیشه‌ام

پاینده باد، خاک ایران ما

۱۱ ایران، ای که همچون بهشت خرمی برای منی / آینده و سرنوشت من از وجود تو روشن است / اگر آتش هم بر بدن من بیارد / باز جز عشقت چیزی در دل ندارم / دل من از آب و خاک و عشق تو ترکیب یافته است / اگر عشقت از دلم بیرون رود، چه بر سر دلم خواهد آمد؟ / از آن هنگام که عشق تو، کار اصلی من شده / هیچ فکری که مرا از اندیشه‌ی تو دور کند، ندارم / در راه جاودانگی تو، این جان ما هیچ ارزشی ندارد / خاک ایران ما همیشه پایدار باد.